

Marcel Iancu

Cuprins

- Biografie
- Arhitectura
- Picturi

A watercolor illustration of a mountain landscape. The background features a large, light-colored mountain peak on the left, with a river flowing from the base of the mountain towards the right. The river is depicted with various shades of blue and green, suggesting different depths and reflections. A small, dark boat is visible on the river. The overall style is soft and painterly, with visible brushstrokes and a muted color palette. The word "Biografie" is centered over the middle of the image.

Biografie

Încă din anii liceului scoate împreună cu Tristan Tzara și Ion Vinea revista „Simbol” (1912). Sosit la Zürich în 1915, pentru a studia arhitectura la Institutul Politehnic, frecventează reuniunile artistice de la „Cabaretul Voltaire”, unde îl cunoaște pe Hans Arp și se reîntâlnește cu Tristan Tzara, participând la inițierea mișcării „Dada” și, considerat ca principal autor al numelui mișcării - Arp îi persifla pe amicii români pentru că repetau adesea între ei „da, da”. În această perioadă prezintă afișe, măști, ilustrații, realizează scenarii și ține conferințe pe teme avangarde artistice. Celebre sunt afișul conceput pentru prima expoziție „Dada” în galeria lui Han Corray din Zürich și cel care anunța expoziția dedicată cubismului și artei negre. În 1919, la Basel, înființează împreună cu Hans Arp și Alberto Giacometti grupul „Artiștii radicali”. După ce trece prin Paris (1921), se desparte de Dada și de tendințele suprarealiste.

În 1922 revine în România, devenind unul dintre promotorii artei de avangardă. Face parte din cercul condus de poetul Ion Vinea, care edita revista „Contemporanul” (1924-1936) și participă cu tablouri la expoziții organizate împreună cu sculptorița Milița Petrașcu și pictorița Margareta Sterian. În spiritul efervescent al vremii, Marcel Iancu se afiliază unor grupări avangardiste cu o componentă eterogenă, ca "Art Nouveau" (1929-1932), „Grupul de artă” și „Criterion” (1933-1937), în care îi regăsim pe M.H. Maxy, Victor Brauner, Hans Mattis-Teutsch, Corneliu Michăilescu. Publică împreună cu Horia Creangă și Octav Doicescu un manifest: „Către o arhitectură a Bucureștilor” (Ed. Tribuna edilitară), o pledoarie pentru o capitală modernă.

În 1941 reușește să se refugieze în Palestina aflată sub mandat britanic. În 1948, după înființarea statului Israel, se afirmă ca profesor și animator al vieții culturale. Organizează grupul „Ofakim hadashim” (Orizonturi noi) și o asocierie de creație artistică la Ein Hod, în 1953. În 1952 participă la Bienala din Veneția.

În lucrările de început (în jurul anului 1920), se preocupa de relațiile dintre formă și culoare, cu aplicații la ambianță. În România și apoi la Ein Hod, continuă seria sa de reliefuri policrome și de picturi în ulei, în care sunt dominante problemele de construcție, rezolvate prin perspectiva unui spirit raționalist. Este și autor al unor lucrări de arhitectură, de exemplu Casa „Juster” din București (1929).

A watercolor illustration of a mountain landscape. In the background, a large, soft mountain peak rises against a pale sky. A winding river flows from the upper right towards the bottom right, where it meets a small cluster of buildings or a settlement. The foreground is a flat, light-colored area, possibly a field or a beach. The overall style is soft and painterly, with muted colors and visible brushstrokes.

Arhitectura

Imobilul Solly Gold

În Bd. Hristo Botev 34 găsim poate cel mai spectaculos proiect al lui Marcel Iancu, imobilul Solly Gold, care în plan are formă de pentagon neregulat. După cum aflăm din plăcuța informativă amplasată pe perete, există aici patru apartamente la parter și primul etaj, și un duplex la ultimele două niveluri. Se pare că duplexul mai păstrează elemente originale – scara interioară, barul, unele piese de mobilier. La intrarea principală se găsește o lucrare a Miliței Pătrașcu conturată în piatră prin scrijelire, ce o înfățișează pe zeița vânătorii, Diana, acum imposibil de admirat de trecători din cauza gardului, asupra căruia s-a intervenit prin supraînălțare, stricându-i-se astfel forma inițială, și prin placare cu policarbonat.

Imobilul Frida Cohen

Atât formele geometrice compuse cu ajutorul pieselor de gresie, cât și forma nemaiîntâlnită, de triunghi echilateral, a casei scărilor, atestă bogata imaginație creatoare a arhitectului și trebuie să recunoaștem că în ziua de astăzi cu greu mai întâlnim adevărata artă în construcțiile din jurul nostru.

Imobilul Jacques Costin

Locul ocupat de clădirea de pe str. Paleologu nr. 5 are o poveste interesantă. Alexandru Paleologu consemnează, în Breviar pentru păstrarea clipelor, faptul că în acest loc se înălța o veche casă boierească din prima jumătate a secolului al XIX-lea. Tatăl său a vândut-o din cauza datoriilor, iar în 1933 Marcel Iancu proiectează aici trei imobile pentru Jacques Costin, cumnatul său.[7] Este foarte interesantă soluția aleasă pentru intrarea în imobil, care, cu fereastra aflată în prelungirea laturii de sus, pare că înglobează ușa pentru accesul la spațiile tehnice.

A watercolor illustration of a mountain landscape. The scene features a large, light-colored mountain peak on the left, a winding river or path in the center, and a small boat with a person on the right. The colors are muted, with various shades of grey, blue, and green. The word "Picturi" is written in the center of the image.

Picturi

Vele in port

Vele in port

Paris

